

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, imamo nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogrsko dežele za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vsa leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne osira. — Za oznanila se plačuje od petorostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnštvo pa v pritličju. — Upravnštvu naj se blagovito pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Slov. ljudska stranka.

II.

Kranjska klerikalna stranka se rada sklicuje na število glasov, ki jih je dobila pri volitvah in dokazuje s tem številom, kako je močna. Vsakdo ve, da je to fikcija, kajti ogromna množina teh volilcev voli slepo po volji svojega župnika in kaplana in bi istotako ravnodušno glasovala za liberalce, za socialne demokrate, za nemškutarje in še za škofovo kuharico, če bi to duhovniki ukasali. A denimo, da so vsi tisti, ki so glasovali s klerikalci, tudi res klerikalnega mišljenja. V tem slučaju je toliko značilnejše, da imajo v tej veliki in številni stranki samo tri osebe kaj govoriti, vsi drugi pa morajo brezpozgojno parirati. Te tri osebe so škof dr. Jeglič, dr. Krek in dr. Šusteršič.

Ne vemo, kaj misli o ustanovitvi slovenske ljudske stranke dr. Jeglič, da bi to bilo najzanimivejše, kajti mnenja drugih ljudi so popolnoma brezpomembna, čim pridejo v nasprotje s škofovim mnenjem. Škof je absolutni gospodar klerikalne stranke, škofova volja je edino odločilna in zato je bila »Slovenčeva« enketa, v kolikor pride mnenje klerikalcev v poštev, sploh nepotrebna. »Slovenec« naj bi bil vprašal škofa. S tem bi bila »ljudska volja« precizirana in treba bi bilo samo liberalcem odgovoriti in vse bi bilo v redu.

Škofovo mnenje bi javnost toliko bolj zanimalo, ker si katoliško-narodna dvojčka dr. Šusteršič in dr. Krek glede slovenske ljudske stranke direktno nasprotujeta. Dr. Krek je škofova desna roka, dr. Šusteršič je škofova leva roka, vsaka teh rok hoče nekaj drugega — ali se je čuditi, če bi radi vedeli, kaj hoče škof sam?

Torej: dr. Šusteršič neče enotne slovenske stranke, češ, da je sploh nemogoča, dr. Krek pa jo želi ter vzpodbuja svoje somišljenike, naj store s svoje strani vse, da se omogoči uresničenje tega ideala.

Priznati se mora, da se je dr. Krek pri svojih razmišljanjih postavil na dosti višje stališče, kakor dr. Šusteršič. Primerjaje njiju izjavi, se hitro vidi, da je dr. Šusteršič kot politik navaden »haudegens«, ki ima samo najbližji cilj pred očmi, med tem ko gleda dr. Krek dalje in globlje; dr. Šusteršiču ni drugega v mislih, kakor pridobitev v kranjskem deželnem zboru, kakor da bi se s tem kdo ve kaj spremenilo, med tem ko uvideva dr. Krek, da bi s tem ne bilo dosti pomagano. Krek morda celo ve, da bi se v tem slučaju razmere še poostrele. Kajti stranka, ki ima oblast v rokah, mora vedno imeti oziroma, ki jih opozicijski stranki ni treba imeti. Zato se je dr. Krek povzpela nad vprašanje o večini v deželnem zboru kranjskem, ki je pri tej zadevi tudi res docela postranskega pomena in je vzel misel o ustanovitvi slovenske ljudske stranke v pretres zgolj z obče-slovenskega stališča, namreč s stališča končnega namena take politične organizacije. Namen vseslovenske, enotne ljudske stranke pač ne more biti drugi, kakor slovenskemu narodu priboriti vse to, kar mu je potrebno za zdravo narodno, politično, kulturno in gospodarsko življenje in napredovanje. Dr. Krek primerja tako skupno organizacijo z delavskimi strokovnimi društvi ter pravi: Vsi delavci — najrazličnejšega prepričanja in značaja — so kot delavci ene tvornice formalno eno v skrbi za svoje stanovske koristi. Tako strokovno društvo bodi v slovenskem smislu slovenska ljudska stranka.

Vidi se iz tega, da se je dr. Krek res postavil na neko višje stališče in da vprašanja o vseslovenski ljudski stranki ne presoja tesnosrdno, kakor dr. Šusteršič, nego izključno z ozirom na končni namen take organizacije ter izvaja iz tega za svojo stranko s hvalevredno odkritosrčnostjo vse konsekvence.

Vojna na Daljnem Vztoku.

Iz uradnega poročila generala Steslja o zadnjih bojih pred Port Arturjem je razvidno, da se ruska posadka bori z junaštvom, ki je skoro brez primere v zgodovini. Vsako ped zemlje morajo Japonci odkupiti s potoki krvi. Duh posadke nikdar ne klone in če se je tudi treba boriti z desetkratno premočjo. Junaški brani telji stoje kakor skala na svojem mestu in le, ako zadnji od njih pade in iskrevavi na bojišču, se sovražnik more polastiti ruskih pozicij. Trikrat, štirikrat in še večkrat se vname boj za vsako ped zemlje.

Z izpadi ponoči si Rusi desetkrat pribore zopet nazaj pozicije, za katere so Japonci po dnevi žrtvovali tisoč in tisoč svojih vojakov, da so jih dobili v svoje roke.

Kjer ognjena sila topov ne more več zadržati sovražnika, tam stopi na plan posadka, da s puško in z mečem v roki razbije sovražnikove vrste in jih prežene iz pozicij, od koder jih niti ni mogel pregnati najlutejši artiljerijski ogenj. Moč proti moči se bore, življenje ali smrt, to je edino geslo v tej titanski borbi. Ako takim borcem in takim junakom izreka general Steselj svoje priznanje in svoje neomejeno občudovanje, ako ne najde dovolj primernih besed, da bi opisal njih brezprimerni heroizem, se temu pač ni čuditi. Govorici človeški nedostaja izrazov, da bi se dostojno lahko oslavilo tako junaštvo!

Sicer bi pa hila tudi vsaka pohvala odveč.

Po več nego sedemmesečnem obleganju, ko se je bilo skoro vsak dan boriti na življenje in smrt, ko je na bojišču že izkrevavalo toliko in toliko junaških boriteljev, še ohraniti v sebi toliko energije in moči, da se posadka ne bojuje samo za vsak košček zemlje, marveč da celo napada sovražnika in ga skuša izgnati iz že osvojenih pozicij, to govori jasneje in glasneje o njihovem

junaštvu, kakor debele knjige in vsi navdušeni slavospevi.

Da, kakor lev se bori portarturški vojak in ako bi usodo trdnjave odločevala edinole hrabrost, bi pač nikdar ne zavela na porušnem obzidju Port Arturja krvavordeča zastava vzhajajočega solnca.

A tako? Vrste braniteljev se krčijo, ni ga skoro dneva, da bi jih na sotine od njih ne obležalo na bojišču, položivši svoje življenje na žrtvenik domovine in svojega naroda. In napoči lahko dan, ko bo preko mrtvih trupel zadnjih herojev drl na mestno obzidje zmage pijani Japonec, da razglasi svetu, da je ponosnemu Port Arturju zavlada sin vzhajajočega solnca.

A če bi se to kdaj zgodilo, bo ves svet vedel, da je portarturški branitelj pač padel na polju slave junaške smrti za dom in rod svoj, toda duhom ni nikdar klonil in v neenaki borbi je sicer podlegel, a ni bil nikdar premagan!

A ta usodepolni dan ne napoči nikdar, o tem smo prepričani.

Še ni strta ruska vojna moč na kopnem in morda ni daleč čas, da zada Kuropatkin japonski armadi smrtonosen udarec; z morske strani pa se približuje Port Arturju silno brodogovj admiral Roždestvenskega. Kdo ve, ako ne udari oblegani trdnjavi ura osvoboditve in rešitve preje, kakor se pričakuje?!

Položaj v Port Arturju.

Iz Čifua se poroča v Petrograd: Od Rusov, ki so prodrl japonsko blokado in na jadrnici dospeli iz Port Arturja v Čifu, so trije bolni. Ruski konzul je dobil o položaju v Port Arturju natančno poročilo in ga v kratkem obelodani. Zatrjuje se, da je portarturška posadka prepričana, da še dolgo časa lahko kljubuje japonskim napadom. Japonci so dosedaj v celem izgubili več nego 60.000 moč. Ako hočejo Japonci doseči svoj cilj, morajo žrtvovati najmanj še dvakrat toliko ljudi. Japonci so

sprva upali, da si osvoje rusko portarturško brodogovje in s tem ojačijo svoje vojno ladjevje, ki je že zelo oslabiljeno. Kakor se kaže, jim je ta nada splavala po vodi; zbog tega so pričeli uničujoč bombardma na ruske ladje v pristanišču.

Junaki, ki so se v zadnjih bojih najbolj odlikovali.

General Steselj omenja v svojem poročilu, ki smo ga že včeraj priročili, da so se v bojih v času od 20. listopada do 10. t. m. najbolj odlikovali generali Kondratenko, Nikitin in Gorbatovski, podpolkovniha Naomenko in Gandurin, polkovnika Griaznov in Irmán, stotniki Bugakov, Vizotski in Išén, kapitana Gerasimov in Bahmetjev, poročniki Podmov, Heiner in Razvozov, podporočnika Vilman in Raševski in lovec Balashev.

Japonski uspehi.

Po poročilih iz Berolina so Japonci zadnje dni pri obleganju znatno napredovali in obstreljujejo sedaj Zlato goro. Tri ruske baterije so močno poškodovale. Ruskih ladij ne obstreljujejo več, ker so prepričani, da so itak nesposobne za boj. Japonci so večji del svojega brodogovja odposlali v ladjedelnico v Saseho, da se popravi. Ladje se popravljajo pod vodstvom angleških in belgijskih inženjerjev. Japonsko časopisje sodi, da pade Port Artur najkasneje o Novem letu.

„Daily Mail“ javlja, da je japonska artiljerija v pristanišču potopila neko rusko torpedovko. Japonci sami so izgubili dve torpedovki. Japonske granate so zadele rusko skladišče smodnika, da je zletelo v zrak.

Nogi naskakuje sedaj for Ikvanšan.

Z mandžurskega bojišča.

Iz Londona se poroča, da so Japonci opustili misel, da bi pričeli znova s ofenzivo. Japonska armada se je na desnem bregu reke Tajci silno utrdila, da je vsak napad na njene pozicije skoro izključen. Prehod preko reke varujejo močni okopi. Maršal Ojama bo vztrajal v teh svojih pozicijah in po-

LISTEK.

Izprehodi po Parizu.

Piše dr. Ivan Prijatelj.
(Konec.)

Poleg dvorane ruskega kiparja kneza Trubeckega ima odkazani dve steni Toulouse-Lautrec, ta patron vseh bohemov, kafešantanskih pevk in montmarških vagabundov. Silna, krasna individualnost je to. Človek ostrega, naglega pogleda, smejočih se ustnic in sigurne roke. Najspretnejši risar. Roke v žepu in žvižgajoč stopa »na dno«, v predmestne beznice, tja, kjer se ze hip in po svoje zabava človek, ki nima nič drugega svojega, ko ta hip, tja, kjer se otroško cvetje obletava, preden se je razcvetelo, tam, kjer matere žive od umazanega skupička za to svoje oblateno cvetje, v to strašno vrvenje, v ta hudičev kotel. Slike so tu iz »Moulin Rouge«, iz »Moulin de la Galette« in iz »Chat noir«. Tu so kričeče oblečene pevke, klovnji, modeli, kavarne, restorani, plesišča, vse

polno divjega smeha plešočih ogradij, ljudij, ki gredo v smrt in to vedo in to praznujejo, ker jim je vse skupaj tako proketo vseeno, ker taje življenje, katero je zatajilo njih. Nekaj ogromnega in strašnega je v teh rogovilastih konturah, teh robatih in umazanih barvah, markirajočih cinično in kakor mimogredé privzdignjena ženska stegna, vihrajoča krila, v skope kupčke sfrizirane lase, režeče se obraze, proklinjajoče namrdnene ustnice, preko kosti napete kože nabarvanih prostitutk, predrznih, nesramnih in starih. Pravim: silen je ta človek, ker ohranja v tej zatohli in po grobni plesni dišeči atmosferi tako jasno, sigurno oko in tako varno roko. Njegova moralna resnoba, ki je ne kaže in ne vsiljuje nikdar, ki pa se čuti v njegovi suverenski pozi, deluje tu naravnost odrešilno. Nikdar mu ne kloni roka, nikdar ga vrtnice ne potegne za seboj, nikdar ne postane niti trohico sentimental. Lalina ironija ga dviga visoko, in grozoviti talent odkrivatelja in razteleševalca ga obliva s čarobno, krvavo svetlobo. Kako

kreše ta človek svoje ognje! In v kako širokem in elegantnem štilu vrsti barvo za barvo brez prehodov in nijans. Ko ga gledaš, zečutiš mahoma, da raste nekaj velikega pred teboj: Eleganca bede, tem elegantnejša, ker praznuje vso to neizmerno revščino svojo nonšalantno in s humorjem, vzvišenim nad tem blatom, ki jo drži v svojih krempljih in ki se mu pravi življenje, klanjajoč se samo nji edini, veliki rešiteljici in gospodarici nad življenjem — smrti.

Drugi dve steni iste dvorane ima Renoir, največje nasprotje prejšnjega. Kakšni kontrasti se ne krijejo v prirodi in človeku! Tudi Renoir je bil enkrat v »Moulin de la Galette«. A to je bilo v razcvetu pomladi, ko je vrt zelenel, ko je cvetje dehtelo, in so zaljubljeni parčki sedeli v uticah. Tam je videl to prekrasno sliko, ki se imenuje »Sous la tonnelle«. Dve mladi šivilji in dva mlada delavca sede v utici, se gledajo presrčno in zaljubljeno, pijo rujno vince, in tički jim igrajo in rožice jim cveto. Morebiti je to samo en hip in bo vsa ta nežna

lepota še nocoj izginila in padla v blato, a sedaj je tu in toliko slajša, kolikor krajša in redkejša je. Renoir je slikar veselja, ki je v prvem solnčnem žarku, v razcvetajočem se popku, na lieu otroka in mlade, lepe žene. Poln onega finega takta, okusa in mere je, ki mu brani postati kdaj omladen. Nikjer ne poliva dolgih, širokih platen s slaščavo omako. Kakor v globok diat potok ob vedrem nebu, tako se vidi v njegovo umetnost. Tu vam naslika glavico dečka, mehkopoltega, modrookega, tam črnolaso deklico s prelestnim ovalom in očmi, kakor mlado jutro, studenec — kot prožno, gibčno devojko v zeleni kopreni, z bistrim, mokrocvetnim obrazkom in sijajnimi udki. Partije cvetočih vrtov ima, morske valove ob obali in toplo igrajoče nebo nad mirnobrstečo pokrajino. A marka njegove umetnosti je pravzaprav le ženska: ne taka kakor je v svojih globinah, tudi ne zamorjena od vsakdanjosti in dolgega časa, ampak v oni nežni, pohabljeni, ljubeznivi in priradni lepoti, kot ono ljubljeno in milo bitje, kakršno nam je vendar tolikrat!

Fragment.

Napisal Maksimov.

Zavel je veter preko samotne pokrajine, zavel skozi samotni gaj in vzbudil šum in tiho, skrivnostno šepetanje v drevesnih vrhovih. Rosne kapljice so padale na listje, ki je ležalo na jesenskih tleh in vzbujale šumenje.

In zavel je veter močnejše, da je zatulilo v daljavi in so zašumeli morskii valovi, pluskajoči enakomerno ob morskii breg.

Blažena tihota je legla nad mestee, obsevano od stoterih lučie. Tam za mestom pa je bilo temno. Le tupatam je zabrela zvezda izza temnih oblakov. Samotna pot, ki se je vila ob morju je bila osamljena. Kraj ceste so stali samotni, vitki topoli, sanjajoč svoj večerni sen.

A jaz vas ljubim, vi samotni večeri in vas osamljeni topoli, sanjajoči o nekdanjem krasu. Ljubim vas, o tihe noči, ko gore nad vami pokojne zvezde in šumi skrivnostno morje v bajni večer...

Daleč od šumne družbe občuti

žakal, da ga napadejo Rusi. Japonci so prepričani, pa bodo uspešno lahko odbili vse ruske napade.

Moštvo s torpedovke „Raztoropni“.

Reuterjev urad javlja iz Šanghaja: Kapitan ruske torpedovke „Raztoropni“ je s svojim moštvom na krovu angleškega parnika „Nigricija“ utekel v Vladivostok.

Japonci zasledujejo angleški parnik, vendar pa se dvomi, da bi se jim posrečilo, ga zajeti.

Tretje rusko brodovje.

Admiral Birilev piše v „Novoje Vremja“: Vsak izgubljeni dan pri armiranju tretjega brodovja je pregrešek, vsak izgubljeni teden pa hudodelstvo. Zastaviti se morajo vse sile. Sicer pa je tudi Roždestvenski dovolj močan, da se lahko nadeja popolnega uspeha. Togovo brodovje je močno oslabljeno, rusko 2. tihomorsko ladjeve pa je še popolnoma intaktno.

Čuje se, da bo tretje brodovje obstalo iz oklopnice „Nikolaj I.“, „Apraksin“, „Ušakov“, „Senjavin“ in „Vladimir Monomah“, več križark in trpedovk. Brodovje odpluje 23. januarja na Daljni Vzhod.

Japonci se pripravljajo, da sprejmo Roždestvenskega.

„Daily Telegraph“ poroča: Del japonskega brodovja je odplul proti Singaporu. 15. t. m. je bilo v Daljnem koncentriranih 25 vojnih ladij. Japonske transportne ladje so sedaj armirane s topovi in bodo vzdrževale blokada pred Arturjem.

Čile ne prodaja svojih ladij.

„Standardu“ se brzojavlja iz New Yorka: Čilenska vlada je angleškemu poslaniku sporočila, da nima namena prodati svojih ladij razen, ako bi imela zagotovilo, da se prodane ladje ne porabijo že v ti vojni.

O parlamentarnem položaju.

Zader, 19. decembra. Poslanec Biankini priobčuje v »Narodnem listu« intervju s raznimi vplivnimi politikami o bodočem parlamentarnem položaju. Posl. dr. Kramar je izjavil: »Vse ostane pri starem. Körber ostane na svojem mestu, parlament se ne razpusti in stranke ne sklenejo miru.« — Neki uplivni član poljskega kluba prorokuje: »Parlament se zbere zopet v januarju, da izvoli delegate. Ker zbornica ne bo sposobna za delo, jo pošlje dr. Körber zopet domov. Toda spomlad se bo bližala, vojno ministristvo bo zahtevalo milijone, ki jih potrebuje armada, ki jih pa Körber nima. Potem bo izbruhnila velika kriza, zakaj cesar ne mara ministrov, ki ne morejo zadostiti zahtevam vojne uprave. Dr. pl. Körber bo potem moral odstopiti, ali pa dobi v najugodnejšem slučaju dovoljenje, da si z novimi volitvami

duša vse teže in sladkosti, ki jih nosi s seboj in lahko vstajajo spomini, veseli in žalostni...

V takih sentimentalnih večerih se spomnim včasih tebe ljubica Franja.

Samotna cesta me spominja osamljenega življenja, ki sem ga živel dokler nisem srečal tebe. In zažumeli so takrat topoli tako skrivnostno in lepo v tihi večer, da sem se ozrl za teboj, ki si hitela mimo, kakor sanje blažene v spanju jetnikovem. Ozrl sem se in v istem hipu si se ozrla tudi ti.

Neznana moč in hrepenenje se mi je porajalo v srcu in obrnil sem korak. Tiha noč je bila in nobenega človeka na cesti razen naju. A pot do mesta je bila še precejšnja.

In stopil sem za teboj ter občutil tvojo bližino.

Nehote se poraja včasih v človeku kaj neznanega, ki mu vzvalovi za hip do takrat mirno notranjost. Misel vesela ali žalostna navda človeka z novo močjo in veseljem.

Tako je bilo takrat meni. Začutil sem se osamljenega na široki cesti in gnalo me je nekaj za teboj,

prikrbi poslušno zbornico. Vsekako bo imel sudec ali april za sedanje ministrstvo kritične dni, ki prinesejo nov parlamentarni položaj.

Bojkot dovoljen?

Inomost, 19. decembra. Danes so se javno z vednostjo policije razdelili po celem mestu seznamki v Inomostu živečih italijanskih zdravnikov, trgovcev in — babic. V uvodu se Nemci pozivljajo in ritojio, da vse te osebe bojkotujejo.

Položaj na Ogrskem.

Budimpešta, 19. decembra. Madjarski politiki potujejo iz stranke v stranko, kakor krošnjar iz gostilne v gostilno. Nazaj v liberalni klub so namreč zopet prestopili: grofje Bela Szechenyi, Ludvik Karolyi, K. Schönborn, Buckheim, Jurij in Rudolf Erdödy in Kazimir Zichy.

Budimpešta, 19. decembra. Liberalna stranka se že z vso resnobo pripravlja za nove volitve. Izvoljen je že izvršilni odbor, ki bo uredil nove volitve in komisija, ki izdela manifest. V klubu je včeraj govoril zelo navdušeno ministrski predsednik o bodočih volitvah.

Budimpešta, 19. decembra. Po deželi se raznaša izjava, ki jo je baje izrekel cesar napram grofu Tiszi, namreč: »Zelo so me presenetile stvari, ki se gode na Ogrskem; posebno pa me žalosti to, da moji tajni svetniki sodelujejo pri takih stvareh.« Znano je namreč, da je znani bogataš Szemere priredil pojedino pobijalcem v parlamentu. K obedu sta prišla tudi grofa Andrassy in Apponyi ki sta oba kraljeva tajna svetnika.

Budimpešta, 19. decembra. Včeraj se je vršil velik shod socialnih demokratov. Na shod je prišlo okoli 15000 ljudi. Shod je sklenil, da socialni demokratje ne gredo na pomoč združenim opozicijskim strankam, ker se gre za posamezne koristi opozicije, a za pošteno volilno pravico ni nobeni opozicijski stranki mar.

Budimpešta, 19. decembra. Po današnji seji, ki je trajala le par minut, da se je prečital kraljevi reskript, s katerim se državni zbor odloči do 28. t. m., se je začel grof Andrassy takoj pogajati s predsedstvom, da bi se preprečil razpust državnega zbora. Opozicija zahteva za pogoj odstop ministrskega predsednika, toda grof Tisza je izjavil, da se ne spušča več v nobena pogajanja.

Budimpešta, 19. decembra. Kazenska preiskava proti poslancem, ki so se udeležili pustošenja v parlamentu, je stopila v nov štadij. Dokazano je, da je neki poslanec z odprtim nožem naskočil nekega parlamentarnega gardista ter ga ranil na roki. Ime poslance je komisiji znano.

Budimpešta, 19. decembra. Magnatska zbornica je imela danes popoldne sejo ter je s spodobnim spoštovanjem vzela na znanje kraljevi reskript o odgoditvi drž. zbora.

zaželel sem si družbine. A sram me je postalo svojega postopanja in zaostal sem zadaj. Sram me je bilo nepremišljene poti in vrnil sem se.

Toda tisti večer me je navdal z nemirom in hrepenel sem strastneje po tebi...

Stanovala sva v isti hiši. Ona je bila pri starših, a moja sobica je bila osamljena in zapuščena. Včasih sem gledal s tiho radostjo dol na vrt, kjer se je igrala ona s svojimi bratci in sestricami. Bila je videti popolnoma otročja, dasiravno je imela že gotovo sedemnajst let. Zavidal sem ji včasih srečo med malimi paglavčki, ki se je lovila z njimi po vrtu.

Vrt je bil dovoljen vsem stanovalcem hiše, torej tudi meni. In srečala sva se slučajno med gredicami ob zori, ona v lahni jutrnji obleki in z vrčem v roki, a jaz s knjigo. In izginile so mi v hipu vse črke in lepe misli, ko sem ji pogledal v jasne, modre oči. Odhitela je mimo kakor lahna srnica po nevarnih pečinah...

Njen oče je bil fotograf. Imel je svojo delavnico na vrtu. Dela menda

Kriza v Španiji.

Madrid, 19. decembra. Ministrski svet je sklenil, da skliče takoj zopet zbornico, kakorbrž bodo novi ministri preizkusili proračun, ki se mora čim preje rešiti. — Finančni minister Castellans je izpovedal, da je ministrski predsednik Maura tako dobro gospodaril, da je vrnil španski banki 100 milijonov peset, a v državnih blagajnah je zapustil še 50 milijonov.

Dogodki na Balkanu.

Carigrad, 19. decembra. Turška vlada je odgovorila na obvestilo poslanistev veselil glede pomnožitve tujezemskih častnikov za macedonsko orožništvo zopet v odločno odklonilnem zmislu. Danes so poslanci Avstro-Ogrske, Rusije, Francije in Italije izročili skupno noto pri turški vladi, kjer zahtevajo v imenu svojih vlad kategorično, da se število tujih častnikov pomnoži. Sedaj se sultan pač ne bo upal dolgo soperstavljati.

Belgrad, 19. decembra. Iz Skoplja se poroča o novih arnavtskih grozodejstvih. Te dni je četa kakih 100 Arnavtov nepričakovano naskočila srbsko vas Istok blizu Peča. Arnavti so zažgali 16 srbskih hiš ter uprizorili strašna hudodelstva. Zanesljivo se zatrjuje, da so bili med Arnavti tudi turški vojaki. — V vasi Vitino pri Prištini pa je albanski ropar Mustafa umoril srbskega posestnika Vaso Dojčica in njegovega sina, brata in nečaka.

Gibanje za ustavo na Ruskem.

Petrograd, 19. decembra. Car je odrekel dovoljenje za spremembe sedanjega sistema. Ta odločitev je prišla po opetovanih konferencah z ministrom notranjih zadev, knezom Mirskim, ki na pravo ustavo ni nikoli mislil, temuši si želi le nekaterih administrativnih reform. Samodržstvo naj po carjevih nazorih ostane temelj državnega reda. Kar se more in sme spremeniti, je obsežno v sledečih točkah: 1. Zemstva se raztegnejo tudi na pokrajine ob Visli; 2. okrožnim in županijskim oblastvom se delokrog razširi; 3. državnim oblastvom se omeji pravica kontrole in prepovedi; 4. zemstva si smejo samostojno imenovati svoje uradnike; 5. določbe o administrativnem prognanstvu se odpravijo; 6. zakonito jamstvo za svobodo vesti in vere; 7. občinska avtonomija v mestih se razširi. O željah glede svobode tiska, združevanja in shajanja se ne sme razpravljati. Vrhovna poštna uprava je po okrožnici prepovedala časopisom poročati o shodih, nemirih in revolucijah, sploh o liberalnih prireditvah.

Dopisi.

Iz Starega trga pri Raketu. Narodna čitalnica je imela dne 4. grudnia t. l. svoj običajni občni zbor. Občni zbor je vzel poročilo tajnikovo in blagajnikovo na znanje na ka-

ni imel dosti, ker se je v zadnjem času naselilo mnogo fotografov v onem mestu. Govorilo se je, da je zelo zadolžen in bi moral že vse razprodati, da bi odpravil dolžnike.

A našel se je baje dober človek, majhen trgovec, precej pri letih že, ki mu je posodil. Tako se je govorilo.

Rešil je s tem njegovo družino marsikatero sitnosti. A od takrat je zahajal pogosto k fotografu. Navadno je prišel proti večeru, ko je zaprl prodajalno...

Tam na vrtu je bila klopa. V tihih večerih je hodila tja Francka posedat. Navadno je prila v onem času, ko je imel priti trgovec. Semintja jo je mati klicala, a ona se ni oglasila.

Toda trgovec je kmalu uvidel, da se mu dekle ogiblje. Misli si je morda: »He, znabiti sem premalo lep!« — In prišel je kmalu vse obli- zan v hišo, da so bežali psi dvajset korakov pred njim... Postal je čez noč star kavalir v pravem pomenu besede star...

(Konec prih.)

so bili sledeči gospodje izvoljeni v odbor: notar Mihael Korber, Edvard Picek, Fran Zagar ml. Karel Kovač, Ivan Benčina, Fran Volny, Edvard Zakrajšek, Milan Lah in Srečko Mlekuž. Novi odbor se je konstituiral v odborovi seji taistega dne in sicer je bil voljen predsednikom gospod Fran Zagar ml. podpredsednikom g. Karel Kovač, tajnikom gosp. Milan Lah, blagajnikom gosp. Srečko Mlekuž, ter gospodarjem gosp. Edvard Zakrajšek. Odbor je sklenil napraviti prvi predpustno veselico in drugič gledališko predstavo z domačo zabavo. Nadalje se je sklenilo, da se napravi predpustna veselica v korist družbi sv. Cirila in Metoda. Naznanili smo to našo iskreno željo vsem znancem in prijateljem naše obširne doline, da nam zagotovo za razvoj te lepe ideje nje hovo podpora. Odmev navdušenja za to je bil velikanski. Vsek nas je sprejel z odprtimi rokami — ter nam v ta prid obljubil svojo podporo — nekateri so tudi kot novi člani pristopili, ko so čuli to velikansko akcijo, k našemu društvu. Spodbujeni od tolike ljubeznivosti in podpore napravimo 14. prosinca 1905. veličastno veselico, pri kateri bode sodelovala slavna godba c. kr. pešpolka št. 27. Spored je tako obširen, da se ne moremo spustiti v natančno opisovanje — ker vsak bo imel pri obisku dovolj priložnosti se prepričati o tej mnogo obetajoči veselici. Ker se gre za tak blag namen, vpljudno vabi odbor prijatelje Ciril-Metodove družbe k naj večji udeležbi — posebno pa naše vrle Hrvatice in naše zveste obiskovalce iz cerkniške doline. Pridite in pripomozite k tej slavnosti.

Iz Idrije. Tukajšnje delavsko bralno društvo je imelo minolo nedeljo svoj redni letni občni zbor, h kojemu je došlo nad 40 članov. Po svojem pozdravu članov je predsednik gosp. M. Seljak poročal o društvenem premoženju, ki znaša koncem l. 1904 skupno 2022 K 31 h in se razdeli na hišno opravo 478 K 44 h, knjižnico 695 K 89 h in glasbilo 847 K 98 h. Tajnik g. J. Kogej je poročal, da ima društvo koncem leta 1. častnega, 3. podporne in 155 rednih članov. Odbor je imel 12 rednih in 1 izredno sejo. Društvo je priredilo običajno Silvestrovo veselico in predpustno, eno vrtno veselico in je meseca septembra 1904 praznovalo svojo dvajsetletnico s zelo lepo uspešo veselico v čitalničnih prostorih. Predavanje je bilo eno in sicer je predaval profesor g. Maks Pirnat o Jurju Vegi. Izmed dobrotnikov je omenjal kavararja g. Frana Kavčič, ki je društvu brezplačno oddajal »Slovenca«. Blagajnik A. Goslar je naznanil, da je društvo imelo letos skupnih dohod. 1456 K 02 v in stroških 1430 K 26 h, prebitka torej 25 K 76 h. V branilnici je koncem leta naloženega denarja 306 K 30 v. in v gotovini 303 K 93 v. Glasom poročila knjižničarja g. A. Krénika šteje društvena knjižnica 526 knjig in so člani v letu 1904 prečitali 955 knjig. V imenu računskih pregledovalcev poroča g. L. Pogačnik, da so se računi našli v najlepšem redu in vsled tega predlaga, da se blagajniku podeli absolutorij, kar se je tudi soglasno izvršilo. Tudi ostala poročila so se z odobravanjem na znanje vzela. Pri volitvi predsednika je bil dosedanji predsednik g. Matija Seljak z vzklikom zopet soglasno izvoljen. Ker se je pa z ozirom na to, da je že šesto leto zavzemal to častno in trudapolno mesto zahvalil g. Seljak z aiskazano mu znanje in izvolitev odklonil, se izvoli z vzklikom za predsednika g. Josip Kumar in podpredsednika g. M. Seljak, ki ob navdušenju članov izvolitev vzprejmeta. V odbor se izvolijo dosedanji odborniki gg. J. Brus, A. Goslar, Leopold Svetič, Jos. Kogej, Anton Kogej, in namesto v rudarsko šolo odhajajočega odbornika A. Krénika g. Ivan Ferjančič. Za računskih pregledovalcev se izvolijo gg. Kobač Matej, Leop. Treven in L. Pogačnik. Pri določevanju častnikov se vzprejmo dosedanji častniki: »Slovenski Narod«, (6 izt.), »Edinost« (2 izt.), »Soča«, »Glas Naroda«, »Gorenjec«, »Domovina«, »Rdeči prapor«, »Učiteljski Tovarš«, »Slovenski Sokol«, »Ljubljanski Zvon«, »Slovan«, »Omladina«, »Dom in Svet«, »Knajpovec«, »Skrat«, »Jež«, »Zvonček«, »Slovenska knjižnica«, (2 izst.), »Novi Akord«, »Tamburica«. Na predlog g. J. Novaka se društvo naroči še na »Jesenisko Stražo«, »Naše zapiske«, in »Naprej«. Na predlog istega se opusti »Neues Wiener Journal« in občni zbor sklene, da odbor odloči ali se namesto tega nemškega časnika naroči »Agramer Tagblatt« ali »Politik«. Društvo ostane član »Slovenske« in »Glasbene Matice«, podružnice »Planinskega društva« in »godbenega društva«, nanovo pa pristopi Mohorjevi družbi. Med slučajnostni predlaga g. J. Novak, da se izreče odstopivšemu predsednik g. M. Seljaku in odborniku A. Kréniku za njuno neumorno in upešno delovanje za napredek društva najiskrenejšo zahvalo, kar se s navdušenjem zgodi. Ko se je še rešilo nekaj notranjih društvenih vprašanj, zaključil g. predsednik skoraj tri-

urno zborovanje s pozivom, da ga člani podpirajo v njegovi službi ter vsi složno delujejo v dobrobit za delavskega stanu prekoristnemu društvu.

Iz Mošenj pri Radovljici. V nedeljo dne 11. decembra predaval je v Mošnjah pri Radovljici mlekaručitelj za Kranjsko gosp. Legvart iz Ljubljane prav zanimivo o molži in reji mlade živine. Slednjič tudi nekaj o umetnih gnoljih. Razkazoval je na modelu vime in ljudem na prav poljuden način razjasnil pomen čiste molže. Mnogo posestnikov in gospodinji je obiskalo predavanje pri tako slabemu vremenu in sigurno se bodo tudi po tem ravnali, kar so koristnega žuli. Zlasti je zanimalo posestnike predavanje o mladi živini. Pokazal nam je tudi razna umetna krmila in gnoljia. Ogledali so se tudi razni prostori, kje bi zadruga imela najpripravnije prostore za stroje itd. Z gospodom Legvartom prišel je tudi Švicar Sieberer, deželni sirar, kateri je v ponedeljek v vsaki vasi tukajšnje občine praktično pokazal, kako se mora molziti. Gospod Legvart je pri ti priliki marsikaj nasvetoval in grajal o hlevih, živini itd. Lepa hvala za trud in pouk. Letošnje leto smo imeli že tri predavanja. Meseca marca v Mošnjah in novembra na Brezjah je predaval g. ravnatelj G. Piro in sedaj g. Legvart. Bog daj obilo sadu in napredka.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 20. decembra.

Imenovanje. Stotnik domačega domobranskega polka gosp. Albert Martinčič, konceptni častnik pri domobranskem poveljstvu v Gradcu, je kot tak premeščen k domobranskemu vrhovnemu poveljstvu na Dunaj.

Imenovanja pri južni železnici. Nadinspektorjem je imenovan H. Stumpf, inspektorjem Fr. Senica v Trstu. Pristavi so postali: Jos. Primo v Št. Petru, Marcel Jenčič v Divači, Jos. Košir, Fr. Osterman in Iv. Bartl v Ljubljani. Za asistente so imenovani: Iv. Strniša v Zg. Dravogradu, V. Martin v Št. Petru, R. Manzani v Postojni, M. Louvriev na Raketu, Ivan Podboj v Krškem, P. Jernejec v Velikovecu in Anton Dodič v Trstu.

Dogodki v Rimanjih. Iz Rimanj piše »Edinost«. Položaj se jasni. Razna znamenja kažejo, da bočeje merodajni faktorji našo afero še nadalje reševati po — svoje, da nočejo miriti duhov, marveč jih še razburjati. Za danes ne govorimo dalje, ali bomo govorili, ko bo primeren trenutek za to. V podkrepljenju gornjega našega izreka naj zabeležimo tu dve značilni dejstvi iz zadnjih časov. Vaški župan rímanjski, Ivan Berdon, je zopet enkrat v sodni preiskavi. Sedaj so ga izvestni ljudje ovadili, da je nekako tam v mesecu oktobru razžalil cesarja in — govoril za Rusijo. Trpke besede nam silijo iz peresa. Ali, ker je stvar »sub judice«, vzemimo vode v usta in molčimo! Ali potem bomo govorili sam žol in pisali bomo, da bo izvestnim ljudem šumelo po ušesih. Drugo dejstvo je, da se že več časa širi govorica, da dobimo v Rímanje — orožniško postajo. Kaki »stvarni« razlogi govoré za to spremembo, moramo sklepati iz tega, da je sedaj postaja nekako v središču orožniškega okrožja, v Boljuncu, dočim bi bila v Rímanjih prav na — periferiji okrožja. Le toliko pripominjamo, da naj si nikdo ne domišlja, da mu bo iz te poslednje nagodbe cvela zaželjena pšenica v naši vasi. Smo prepametni za to, ker imamo za s a boobroin dolgo šolo!

Pozor, Vipavci! Uršičevo kmetijsko društvo se peha na vse načine, da bi delalo med Vipavci kar mogoče mnogo kupčij. Zaradi tega si štejejo v dolžnost, opozoriti Vipavce na slučaj, ki prihaja, da temu kmetijskemu društvu ni zaupati in da se to kmetijsko društvo prav nič ne stidi niti po goljufiji smrdečih pomočkov, še le obetajo kaj profita. Gosp. Fr. D. v Ljubljani ima v Vipavi posestvo. Lani meseca aprila se je obrnil do Uršičevega kmetijskega društva in kupil od tega društva

Dalje v prilogi.

2000 trt. Izrečno se je dogovoril, da kupi samo trte prve vrste in jih plača trto po 18 vinarjev, vse skupaj torej za 390 kron. Ko je prišel njegov upravitelj v St. Vid po kupljene trte in jih je hotel odbrati, so mu rekli: Saj ni treba, saj so vse odbrane in dobre. Mož je to verjel in odnesel domov dotičnih 20 zveznjev trt. Doma so se trte strokovno in skrbno shranile v kleti. Ko so potem začeli trte zasajati, so vsako posebej pregledali in našli 506 slabih in neporabnih trt. Uršič je prišel te trte pogledat in je sam rekel, da bi takih ne kupil. Obljubil je, da bo te slabe trte zamenjal, a poslal jih je samo 400. Ker je g. Fr. D. nujno potreboval še 86 trt, je poslal ponje in jih tudi dobil, zdaj pa ga je Uršičevo kmetijsko društvo tožilo, naj plača teh 86 trt. Obravnava je bila v sredo in Uršič je grozno pogorel. Dasi je dvakrat prišel k obravnavi, je pravdo izgubil in mora plačati sodne stroške. Pri obravnavi se je pokazalo, da je to katoliško kmetijsko društvo pravzaprav goljufalo. Kupljene so bile samo trte prve vrste; društvo je pa slabe trte povezalo v zveznje tako, da so bile slabe trte v sredi, dobre pa naokoli. Med 2000 trtami je bilo 722 slabih, 506 se jih je moralo koj zavreči, 216 pa jih je usahnilo in jih je bilo z novimi posaditi. Kogar vesele take kupčije, naj le hodi v Uršičevo katoliško kmetijsko društvo.

— **Klavrna obsodba slovenske obstrukcije v štajdeželnem zboru.** Propadli kandidat Girstmayr je že cele tedne prokoval, da bodo dne 18. t. m. na velikem shodu v Mariboru slovenski kmetijski volilci obsodili svoje poslanice, ki obstruirajo v deželni zbor. Toda na klavnem shodu so se oglašali ti-le »slovenski kmetje«. Francelj Girstmayr, dež. odbornik Pfrimer, soc. demokrata Vidmar in Muchitsch, ki sta svoj mednarodni program pokazala s tem, da sta zahtevala, da se naj Slovenci nemško uče; nadalje so prišli Ornig, Stiger in znani odpadnik Kresnik. In taka družba naj odločuje o usodi slovenskega prebivalstva.

— **Nad ljubljanskim gremijem** se neki nemški njegov član repenči v graški »Tagespost«, češ, da so Slovenci v svojih zahtevah nenasitni, da je slovenska korespondenca nepotrebna, da so taki tečajji brez življenske moči, na stroške nemških učencev, da jih celo večina (?) slovenskih trgovcev ne želi i. dr. take budalosti. To obrekovanje pač smemo smatrati za labodovo pesem nemške večine v gremiju, kajti njihova slava in oblast sega le še do prihodnjih volitev.

— **Škof in Posavci.** Mnogo let so dobivali Posavci gnoj iz artiljerijske vojašnice. Bili so prepričani, da ga dobe tudi letos. A kaj se je zgodilo? Škof je skrivaj čisto na tihem ponudil višjo ceno in dobil gnoj, Posavci pa so ostali na cedilu. Ker so Posavci vsled tega v veliki zadregi, je pač naravno, da vzlic svojemu katoliškemu prepričanju kolnejo in se jeze, da se kar tema dela.

— **Reportoar slovenskega gledališča.** Danes zvečer je prvo gostovanje Nadine Slavjanske ter se predstavlja ruska igra »Svatba ruskih bojarjev« s petjem in plesi. Za to predstavo je na razpolago le še prav malo sedežev. — V četrtek, dne 22. t. m., nastopa umetniška družba Nadine Slavjanske v drugi in poslednji, in sicer v zgodovinski drami »Življenje je za carja« s pevskimi in glasbenimi točkami od Glinke, Berestovskega, Rubinsteinova i. dr. Tudi za to predstavo je pripravljenih že zelo mnogo obiskovalcev ter se p. n. abonente najnujneje prosijo, da jutri, v sredo, vsaj do 3. ure popoldne izjavijo v Ščarkovi trafiki, ali reflektujejo na svoje sedeže ali ne, ker se istih pozneje ne more več rezervirati.

— **Umrl** je danes po daljšem bolehanju občinski svetnik gospod Ivan Škerjanec, hišni posestnik in gostilničar v Kopitarjevih ulicah.

Preživel je svojo vrlo ženo samo malo časa. Pokojnik je bil vedno zvest in značajan pristaša narodno-napredne stranke ter obče priljubljen v vseh krogih. Narodne naprave je vedno rad podpiral in tudi na smrtni postelji ni pozabil narodnih družtev. S pridnostjo in z delom si je pridobil svoje imetje in je to volil deloma narodnim društvom, deloma svojim prijateljem. Bodi vrlomu možu prijazen spomin!

— **„Splošno slovensko žensko društvo“** se je obrnilo že opetovano na različne rodoljube in rodoljubkinje s prošnjo, da mu podarijo za društveno knjižnico kaj knjig, kar se je tudi zgodilo; tudi v tem oziru se je pokazalo, da uživa društvo vsestranske simpatije. Pravkar je podaril zopet g. Vatroslav Holc, uradnik banke »Slavije« in pisatelj, zopet veliko število knjig, vsega skupaj okoli 100 zvezkov. Večinoma leposlovne vsebine. Živel rodoljubni darovatelj in njega po snemovaleci!

— **Gospodinjstvo šola.** Dobra, razumna in zlasti v svoji stroki t. j. v gospodinjstvu izobražena žena je največja in najmočnejša opora vsake družine, stebel človeške družbe. Tega so si bili v svesti ljubljanski Slovenci in Slovenke, ko so ustanovili pred 6 leti »Gospodinjstvo šola«, kjer se daje dekletom vseh stanov prilika, izučiti se brezplačno v vseh, domače gospodinjstvom zadevajajočih poslih, in prvi vrsti, kolikor je potrebno, v mali meščanski in delavski rodbini. Svoj namen dosega društvo s praktičnim poukom v kuhanju in kolikor dopušča čas, tudi v šivanju in likanju; pouk se vrši namreč v večernem času, ko so dekleta po tovarnah in drugod že prosta. Vsa ta večanja izvršuje spretna in štedljiva gđ. Ravnikarjeva, ki ima mnogo zaslug za »Gospodinjstvo šola«. Večerni učni tečaj traja po dva meseca, vendar pa se ta tečaj lahko ponavlja. Učenke plačujejo samo to, kar porabijo za svojo večerjo, ki stane navadno 24 h, za kar si skuhajo dobre, okusne mesne ali močnate jedi. Kurz se torej ponavlja šestkrat v letu, na kar opozarjamo sl. občinstvo. Odbor društva pa misli tudi resno na to, da se vpelje zopet celodnevni pouk ter še posebej večerni tečaj za šivanje in prikojevanje, ki bi trajal štiri mesece. Tudi se vpeljejo zopet vsak teden se vršča društvena predavanja, ki se začne takoj po novem letu. V ta namen so obljubili društvu svojo pomoč že odlične gospe in gospodje. Vsekakor zaslužuje to društvo nekoliko več zanimanja in pozornosti, kot je je uživalo v zadnjem času.

— **Za Vegov spomenik.** 17. izkaz navaja naslednja darila: Nj. Veličanstvo cesar Franc Jožef I. 2000 K, magistrat stolnega mesta Dunaja 100 K, višjesodni svetnik Lovro Uličar 50 K, Neimenovanec v Ljubljani 20 K, baron Zois v Gradcu 10 K, podpolkovnik pl. Fell v Novem mestu 10 K, profesor Konrad Zindler v Gradcu 10 K, profesor Viktor plem. Dautscher v Gradcu 10 K, upravnništvo »Slov. Narod« 1 K, skupaj 2211 K. Prišteviš v 16 izkazu navedenih 13498 K 49 h je zdaj nabranih vsega skupaj 15708 kron 49 h.

— **Odlikovan** je bil na letošnji obrtni razstavi v Parizu gosp. David Seravalli, kipar in izdelovalec umetnih kamnov v Ljubljani z diplomom in zlato svatvijo.

— **K predizkušnjam za vojno šolo** so poklicani poročniki: pl. Lukano in Evg. Vallon 17 polka, pl. Andrejka 97 polka, Petar Kvaternik 2 bosanskega polka.

— **Čitalnica v Sp. Šiški** ima v ponedeljek, 26. t. m., ob 3 uri popoldne svoj redni občni zbor z občajnim sporedom.

— **Novo poslopje za nemško gimnazijo v Celju** se zgradi na takozvanem Weberjevem svetu ob Savinji. Država je namreč sprejela ponudbo mestnega sveta, ki je ponudil svet po lastni kupni ceni. Obenem prevzame mesto dosedanje gimnazijsko poslopje v to kupno ceno.

— **Brat brata Fridolina.** V Gradisar so zaprti kateheta ondeta ljudske šole zaradi »fridolinstva« nad šolskimi otroki.

— **Izpred sodišča.** Kazenske razprave pri tukajšnjem dežel. sodišču: 1) Alojzij Mule iz Pudoba je gredeč mimo hiše Janeza Keržica v pritlično sobo, kjer ležita poleg okna hčeri Marija in Marjeta, zagnal skozi okno kamen, ki je razbil šipo in padel sredi sobe na tla. Obdolženec je bil sicer nekoliko vinjen, vendar pa ne toliko, da ne bi bil vedel, kaj dela. Obsojen je bil na 2 meseca težke ječe. 2) Jožef Pipan, tesar iz Tačna, je bil zaradi hudodelstva oskrumbe obsojen na tri meseca težke ječe. 3) Avguštin Poljanšek, krojaški pomočnik in voznik v Idriji, se je tamošnjemu mestnemu stražniku, ki mu je prepeval, da ne sme s svojo uprego naprej, ker je bil pijan, voz pa pokvarjen, s tem s silo uprl, da je skočil na voz, ter z bičem poganjal

konja; da bi mu ušel. Ker je pa stražnik prijel konja za uzo, mu jo je hotel Poljanšek iztrgati iz rok, in se jel z njim ruvati ter mu pri tem prizadejal na levem stegnu dve kožni odrtni. Obsojen je bil na 3 mesece težke ječe. 4) France Jeriša, delavec iz Moš, je skušal na železniški postaji v Medvodah s tujo, na ime Pavel Tavčar se glasečo izkaznico pri tamošnjih blagajni oslepiti uradnika, da bi se po znižani ceni za delavce peljal na Hrušico. Ko se mu je reklo, da je ta izkaznica veljavna za postaje Škofja Loka—Hrušica, se je jel Jeriša togotiti in razgrajati, tako da je moral slučajno na postaji se mudeči orožniški stražmešter posredovati. Tu se je pa izkazalo, da je Jeriša s tujim listkom hotel slepariti, zato ga je orožnik aretoval in ga do prihoda orožniške patrulje izročil železniškima čuvajema Jakobu Šušteršiču in Luki Rehbergerju, katerima se je pa s silo uprl, ju zmerjal in Rehbergerja dvakrat vgriznil v roke. Obsojen je bil na 6 mesecev težke ječe. 5) Janez Štirin, posestnika sin v Poženku je iz hudobije zagnal več kamnov skozi zaprto okno v hišo Blaža Hubada. Kamenje je letelo v sobo, kjer je spala domača hči tik okna. Obdolženca je ježilo, ker se mu dekleta ni hotelo nikoli ogledati, kadar jo je prišel klicati. Obsojen je bil na šest tednov težke ječe. 6) Frančiška Kunstelj iz Boh. Bele je je pa v času, ko je služila za dekle pri Francetu Čadežu v Podklancu, vzela v več presledkih domači natakarici iz denarnice 31 K 84 vin. Obdolženka je to odkrito priznala. Obsojena je bila na 6 tednov ječe.

— **Mednarodna panorama.** Razkošje in bogastvo, kakršno so znali razvijati le francoski kralji se nam kaže v totedenski razstavi v gradovih Versailles, Mali in Veliki Trianon, v katerih gradovih sta bivala tudi Napoleon I in Marija Antoinette. In ravno dvorane, saloni in spalnice teh dveh zadnjih kronanih prebivalcev so v razkošju naravnost nedosežni. Istotako dragocena je tudi grajska cerkev z grobnicami vladarjev in z umetniško izdelanimi sohami. Čudovito lep je obširni grajski park z vodometi. Tu je nedeljski zbiralniški pariškega sveta, dunajski »Prater« v povečani obliki. — Zadnji teden v tekočem letu, namreč od 25 do 31. decembra se razstavijo vse glavne zanimivosti Dunaja.

— **„Idealni ljubimec“.** Jos. Kocjančič, izdelovalec bičev pri gosp. Jožefu Umeku na Starem trgu, je večkrat pohajal v Čaksovo gostilno na Radeckega cesti št. 16. Stanoval je sicer na Žabjeku, toda ko je nekoč bil v nasprotnem koncu mesta in prestopil prag te gostilne, se mu je natakarica tako prikupila, da mu ni sročila tako miru, da bi se tam večkrat ne bil zglasil. Misli si je lahko, kako je bil neizrečeno srečen, ko se je brhka natakarica sukala okoli njega in mu semtertja privoščila tudi kako »dobro« besedo. Tudi večerj dopoldne, ko je bil »playmontage«, jo je krenil Kocjančič v Čaksovo gostilno in tam nekoliko pil. Kocjančič je pozneje zašel tožiti, da ga zebe in ko je šla natakarica ven po kurjavo, je smuknil k predalu in ukradel natakaricihno plačilno torbico, v kateri je bilo 94 K 73 vin. denarja in iz zabojčka nekaj smodk ter to spravi pod suknjico. Ko je prišla natakarica zopet v sobo in šla nekaj pogledat v predal, je opazila tatvino in o njej takoj povedala Kocjančiču. Ker le nista mogla uganiti pravega tatu, se je končno Kocjančič razburil in rekel: »Ea preklet sroč je imel, kdor je eno ubogo kelnarco okradel« in šel pozneje na stranišče. Ko so prišli med tem časom še drugi gostje, jim je natakarica položaj razjasnila in vsi so ji dali svet, da naj gre po policijo, da bo de Kocjančiča preiskala, kar je tudi storila. Ko ga je stražnik preiskal, je res dobil denar, in sicer je imel torbico privezano že pod spodnjimi hlačami na nogi. To je bil storil na stranišču. Pri Kocjančiču so tudi dobili ključ Umekeve wertheimske blagajne, iz katere je kradel denar, kadar se mu je zljubilo. Tudi pri hišni preiskavi se je dobilo mnogo reči, katere je gotovo pokradel. Kocjančič se izgovarja, da je bil v natakarico zaljubljen in kot tak je storil le »iz šale«.

Seve, da za njegovo vrščo ljubezne natakarice ni vede, ker bi bila sicer denar bolj skрила. Aretovanca so oddali v preiskovalni zapor tukajšnjega c. kr. deželnega sodišča, kjer bo de imel čas premisljati minljivost »idealne ljubezne«.

— **Pijanček v pesku.** V soboto zvečer je hišpec Anton Sever v bufeju na dolenskem kolodvoru tako razgrajal in razbijal, da ga je moral poklicani stražnik aretovati. Ko sta prišla bliže mesta, se mu je pijanček začel upirati in se končno ulegel na tla. Ker ga stražnik ni mogel sam premoči, sta mu prišla na pomoč dva delavca, da so ga uklenili, potem pa naložili na v obližju stojedo samokolnico in peljali na magistrat. Med potjo sta delavca ves čas tarnala, kako

je Sever težak. Tudi sta morala večkrat podivati. Ko sta ga na magistratu izločila, sta se začela zažudeno spogledovati, očitaše si, da pijanček vendar ni tako težak. Ni jima pa šlo v glavo, zakaj sta tako trpela pri vožnji. Ko sta si ogledala karjolo, sta se zakrohotala na vsa usta, kajti bila je polna peska in ker sta bila tudi sama nekoliko okajena in sta Severja nakladala v seno, nista tega opazila, kar jima je napravilo pri vožnji toliko nepotrebnega znoja.

— **Nastarejša ženska v Ljubljani umrla.** Včeraj je umrla na Karloški cesti št. 15 Marija Komarjeva, stara 98 let, ki je bila najstarejša, kar je sedaj žensk v Ljubljani. Komarjeva je bila posestnica hiše na Sv. Jakoba trgu št. 3, kjer je sedaj »Virantova« vrt. Vnjeni hiši je stanoval v starih časih slavni beneški kipar Frančišek Robba, katerega delo je monumentalni vodnjak, ki krasi Ljubljano pred mestno hišo.

— **Nadebudna dečka.** Včeraj je zasačil g. dr. Junowicz, ravna telj višje realke, nekega 8 let starega dečka, ki je vliolil v telovadnici skozi okno, med tem, ko je nekega svojega tovariša iste starosti postavil na stražo. — **Delavsko gibanje.** Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 37 macedoncev in 70 Črnogorcev, nazaj pa je prišlo 25 Hrvatov. — Iz Westfalskega je prišlo 70, iz Hrušice pa 80 Hrvatov in 40 macedoncev. — V Bohinju se je odpeljalo 30, v Podbrdo pa 40 delavcev. — **Izgubil se** je bel psiček, s čimnimi progami, tri mesece star, ki sliši na ime »Henzi«. Kdor ga dobi, naj ga pripelje proti nagradi trgovcu g. Bernatoviču.

— **Hrvaške novice.** Volitev zagrebškega župana in zaprisege novoizvoljenih občinskih svetovalcev se vrši jutri. — Proračun mesta Zagreb za l. 1905 izkazuje 2895348 K potrebščina in 2909844 K pokritja, tedaj 13496 K prebitka. — Umrl je sekijski svetnik Tošo Mallin, star 50 let. — Konja je ustrelil v Zemunu vojak na straži. Bila je tema in vojak je mislil, da se mu bliža sovražnik, a bil je le izvoščkov konj, ki seveda ni obstal na vojakovo berdokanje.

— **Najnovejše novice.** Za Plevjevega morilca je sodni dvor predložil carju prošnjo, naj se mu kazen ublaži, ker morilec ni hotel prositi nikake milosti.

— **Tajnik velike francoske zveze** prostozidarjev, Bidegaine, ki je izdal razne tajnosti klerikalcem in nacionalistom ter zbežal v Egipt, ko se je razvila vsled tega znana afera v parlamentu, je zapadel zaslužen kazni. Našli so ga v Kairi obešenega, a truplo mu je bilo večkrat prebodeno.

— **Za apostolskega delegata** v Carigradu je imenoval papež monsignora Taccija.

— **God ruskega carja** se je obhajal včeraj tudi na dunajskem dvoru. Pri svečani pojedini je cesar napil carju.

— **Košaro z razsekano žensko** so našli v Ensivalu pri Aachenu. Umorjena žena je neka Widgens, morilka pa neka babica in njen ljubimec.

— **Sibirska kuga** je nastala v ruskih okrajih Vjatka in Slobodska.

— **Zadnji državljani poljskega kraljestva.** V Varšavi je umrl te dni Dominik Lizwiewski v starosti 110 let. Rojen je bil leta 1794, tedaj v času, ko je še obstala kraljevina Poljska; smatrali ga je za poslednjega državljan poljske kraljevine. Pokojni je bil tudi najstarejši prebivalec mesta Varšave.

— **Darila med živimi.** V Parizu je umrl trgovec s starinami Achille Leclercq, ki je zapustil celo svoje premoženje vojvodkinji de la Rochefoucauld d'Ensissey, v slučaju njene smrti pa njemu zetu grafu de Kergolay. Pokojnik niti poznal ni teh dveh oseb, ki jima je namenil celo ogromno premoženje, dočim bi lastni otroci ostali berači. Pregovorili so ga k temu — najbrže celo prisilili nezavednega — jezuitje. Dedič njegovih treh milijonov je pravzaprav jezuitski red, ali ker po zakonu red ne more biti dedič, priskočila je jezuitom na pomoč imenovana vojvodkinja, ki je dobila za svoj trud iz zapuščine lepo hišo. Seveda so Leclercqovi otroci vložili tožbo proti veljavnosti oporoke ter je vsa javnost napeta na izid pravde.

— **Visoka odškodnina za puščeni nevesti.** Stotisoč mark odškodnine zahteva za ušedeno zaročenka nekega bogatega Škota. Spoznala sta se bila mlada, lepa in goreča pred desetimi leti. Čista ljubav jima je spojila sro, duši sta jima plavali na krilih poezije. Zaročila sta se, naker je moral zaročnik oditi v Mehiko, kjer je imel velike rudnike. Neoprestando so letala najljubša pisma med Evropo in Ameriko. Pred štirimi leti se je zaročnik vrnil v Evropo,

toda na splošno zažudenje ni hotel ničesar več slišati o svoji zaročenki. Zapuščena zaročenka se je zatekla k sodišču ter zahteva 100000 mark odškodnine, ker ji je znano, da ima izgubljeni zaročnik 80000 mark čistih letnih dohodkov.

— **Koliko peres ima kura?** Za rešitev tega vprašanja je razpisala neka tovarna za perutninsko pičo več nagrad v skupnem znesku 3000 kron. Došlo je mnogo tisoč odgovorov, med njimi tudi odgovor, ki se glasi »kokoš nima nič peres.« Rešilec tega vprašanja je poznal najbrže le pečeno kokoš. Seveda so bile številke zelo različne, celo v milijonih. Najvišje število je bilo 600.060.017. Natančno število se je določilo z 8120 peresi. Srečna znanost, ki je zopet obogatela!

— **Ločitev cerkve od države.** V Vatikanu pišejo sedaj zgodovino o razmerju med Francijo in Rimom. Knjiga pride seveda v tisk. S knjigo hočejo dokazati, da bi ločitev bila v škodo Vatikanu in posebno (?) Franciji. Seveda se ne da knjigi nikaka važnost, ker se sestavlja očitno z namenom, splahiti francosko vlado in naščuvati francoske klerikalce še bolj.

— **Nov dragi kamen.** V Londonu so razstavili čudovit nov drag kamen, ki se imenuje po iznajdniku profesorju Kunzu »Kunzit«. Kunzit ima posebno kakor breskev rdečo barvo z najraznovrstnejšimi spremembami. Ta kamen pa je tudi v znanosti velikega pomena. Dosedaj so kunziti dobivali le v San Diegu (Kalifornija). Kunziti je neka sorodna vrsta rude »spodumena« ali »trifana«, ki se dobi tudi kot skoraj prozoren kristal svetlo zeleno-rjavkaste barve. Tona kunzita povprečno 5 karatov bi veljala 95 milijonov, dočim bi veljala tona diamantov 3800 milijonov.

— **Naseljevanje v Ameriko.** Iz Londona poročajo, da se je od 1. julija 1903 do 30. junija 1904 naselilo v Severnih zveznih državah 812870 oseb. Iz Italije se jih je naselilo 193396, iz Avstro-Ogrske 177156, iz Rusije 145141, iz Nemčije 46380, iz Angleške in Irske 74768 oseb.

— **Slepi tovarniški delavci.** Leta 1872. je v Filadelfiji ustanovil H. L. Hall tovarno, v kateri delajo sami slepci. Tudi Hall je slep. Pri ustanovitvi ga je vodila človekoljubna želja, da bi vsakemu slepcu v Ameriki priskrbel delo. V tovarni se izdelujejo večinoma metle. Dela ima 125 slepcev, nad sto pa je prijavljenih, ako bi bilo dovolj dela. Dosedaj se je izdelalo 92175 tucatov metel, za kar je tovarnar dobil 800000 mark. Delavec dobi za tucat po 3 marke. Spretni delavci si na ta način zaslužijo do 50 mark na teden.

— **Pokojnina pesniku.** Italijanska komora je enoglasno sprejela zakonski nařt, ki ga je predložil naučni minister, da se slovedemu italijanskemu pesniku, vseučiliščnemu profesorju Carducciju, prizna povodom njegovega odstopa iz službe posebna letna pokojnina 12.000 lir kot narodno darilo v znak hvaležnosti.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 20. decembra. Cesar pride čez božične praznike k svoji hčeri v Waalsee. Dne 2. januarja pojde v Pešto, kjer zaključi s prestolnim ogovorom državni zbor. Vrne se na Dunaj 5. januarja.

Dunaj 20. decembra. Ministrski podtajnik dr. Žolgar je dobil viteški križec Franc Jožefovega reda.

Kolonija 20. decembra. »Köln. Ztg.« javlja: Ministrski svet se je pod predsedstvom carja Nikolaja posvetoval o notranjem položaju v Rusiji in odobril obsežen program reformam. Ta program se razglasi v kratkem.

Rusko-japonska vojna.

London 20. decembra. Dne 18. t. m. ob 1/3. popoldne je večji japonski oddelek pri portarturški trdnjavi Tunkikvančan povzročil eksplozijo in potem trdnjavo naskočil. Prvi naskok so Rusi odbili. Zdaj je general Kamejima naskočil trdnjavo in jo po dolgem boju ob pol 12. ponoči zavzel. Japonci so zasačili pet topov, dve puški na stroj in mnogo municije. V trdnjavi so dobili 40 ubitih Rusov. Japonske izgube niso znane.

London 20. decembra. Admiral Togo prepusti vodstvo bloкаде Port Arturja enemu mlajših

Išče se dacar

proti primerni plači. Vprašanja naj se pošiljajo na Alojzija Šlajpah na Vel. Loki, Dolenjsko. 3638-2

Pošten, zdrav in krepak mož želi vstopiti v službo v kako tovarno kot

strojnik

meseca februarja.

Naslov se poišče v uprav. „Slov. Naroda.“ 3631-3

Prodajalka

začetnica z dežele, močna in poštena, se sprejme v trgovino z mešanim blagom pri J. Urbančič, Bač št. 55, pri Knežaku. 3651-2

Dobro vpeljana zavarovalnica za življenje, sprejme takoj zmožne

akviziterje

proti visoki proviziji in stalni plači. Ponudbe na upravnništvo „Slov. Naroda“ pod „stalni zaslužek“.

Zaradi pomanjkanja prostora se prodaja

klavir

za ceno 60 K. Vpraša se pri g. Josipini Galle v Ljubljani, Dunajska cesta št. 23, spodaj na levo. 3673-3

100 veder belega

in 3663-2

300 veder rdečega

dobrega vina

ima še po najnižjih cenah na prodaj gosp. Schalk v Sevnici.

Duhovito in okusno darilo

vsakomur dobrodošlo, je steklenica rastlinskega likerja ali grenčice „FLORIAN“ fine kakovosti za okrepitev želodca! Dobi se v steklenicah po 1, 1/2, 1/4 litra v rastlinski destilaciji „FLORIAN“ (tvrdka Edmund Kavčič v Ljubljani) in v drugih prodajalnah. 5-290 Pazite na ime „FLORIAN“.

Jamajka

rum

znamka: „Santa Elena“

3683-1

brez vsakršnega umetnega aroma ali parfuma.

Dobiva se po boljših specerjskih in delikatesnih trgovinah in drogerijah.

Talanda cejlonski čaj.

Velefina znamka.

3626-3

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, kot nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

„SLAVIJA“
vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
Rez. fondi: 29,217.694-46 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 78,324.623-17 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovenske, narodne uprave. 3-146
Vsa pojasnila daje:
Generalni zastop v Ljubljani, čigar pisarne so v lastnej bančni hiši v Gospodskih ulicah št. 12.

Zavaruje poslopja in premoženje proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in občnkoristne namene.

Novosti

modnega blaga za dame,
sukna in raznega manufakturnega blaga, najcenejši nakup
za neveste, bogato zalogo krojaških potrebščin priporočila

J. KOSTEVC

Sv. Petra cesta 4.

Cene strogo solidne. Točna postrežba. Vzorci se pošiljajo na zahtevo poštne prosto. 2973-19

Št. 1428

Služba občinskega zdravnika

se odda s 1. februarjem 1905 v občini Bizeljsko polit. okraj Brežice. Občinski zdravnik dobiva 1400 K letnih stalnih dohodkov ter mora opravljati zato sanitetno službo in brezplačno lečiti uboge bolnike omenjene občine. Hišna lekarna in popolno znanje slovenskega jezika neobhodno potrebno. Prošnje kolekovane s 1 K in opremljene s prilogami: krstni list, diploma ali legalizirani prepis, in uradno spridevalo o fizični sposobnosti in moralni neomadeževanosti naj se podpisnemu uradu do 15. januarja 1905 predložijo.

Občinski urad Bizeljsko

dne 14. decembra 1904.

Pečnik, župan.

Št. 15.723.

Objava.

Na stavbišču, ležečem med obstoječo domobransko vojašnico in med Poljansko cesto bo zgraditi

razširjalne stavbe

za imenovano vojašnico.

Od teh, te zgradbe se tičočih del in dobav in sicer:

- 1.) težkaška in zidarska dela v znesku 370-490 K
- 2.) kamnoseška dela v znesku 14-910 „
- 3.) tesarska dela v znesku 60-520 „
- 4.) napravo strešnega krova iz škrlj-etermita v znesku 15-639 „
- 5.) napravo strešnega krova iz zarezne opeke v znesku 1-476 „
- 6.) dobavo konstrukcijskega železja v znesku 86-555 „
- 7.) kleparska dela v znesku 16-459 „

bo oddal deželni odbor potom javne konkurence, in je tozadevne ponudbe predložiti istemu do

21. januarja 1905, 12 ure opoldne.

Vsa podrobna, na ponudbo, oddajo in izvršitev del nanašajoča se določila, opise in izkaz o posameznih delih ter načrte si morejo interesi ogledati med navadnimi uradnimi urami v deželnem stavbnem uradu, deželni dvorec, II. nadstropje, odnosno si jih nabaviti proti povračilu tiskovnih stroškov.

Od deželnega odbora kranjskega v Ljubljani
dne 15. decembra 1904.

Nedosežno največja božična in novoletna razstava.

Zaradi opustitve različnega papirnatega in galanterijskega blaga

kateri je v jako veliki zalogi, prodajam istega po jako znižanih cenah.

Blago je razstavljeno v mojih prostorih in si ga lahko ogleda vsak, ne da bi bil primoran kaj kupiti. Za obilen obisk se priporoča

FR. IGLIČ

trgovec s papirjem in galanterijskim blagom

LJUBLJANA. * Mestni trg št. 11. * LJUBLJANA.

Nedosežno največja božična in novoletna razstava.

Gričar & Mejač

Ljubljana

Prešernove ulice št. 9

priporočala

svojo s najnovejšimi predmeti popolneno zalogo v

konfekciji za dame

hakor tudi

obleke za gospode in

dečke

po čudovito nizkih cenah, zagotavljajoč točno in solidno postrežbo.

Ceniki se razpošiljajo na zahtevo zastoj in poštne prosto.

3315-12

Ne zamudi nikdo ugodne prilike!

Pripravna darila!

Pravým pokladem pro všechny, kdo pohloupením v mládí onemocněli, jest výtečné dílo: **Dra Retaua Sebeochrana.** České vydání po 80. vydání německém. S 27 vyobrazeními. Cena 4 Kor. Čti je každý, kdo věděl dílu tomu své uzdravení. Lze je dostati u F. Biercy, Leipzig, Neumarkt No. 21, jakož i v každém knihkupectví.

Naznanilo.

Špecerijski trgovci iz Ljubljane in okolice so sklenili, da kakor lani tudi letos ne bodo delili novoletnih daril. Mesto tega nabrani doneski se naklonijo zavodu za jetične, ki se ima ustanoviti.

Izvrševalni odbor.

8654-1

Levstikovi Jos. Stritar
zbrani spisi zbrani spisi

= 5 zvezkov, K 21.-. = 7 zvezkov, K 35.-. =

Dr. Iv. Tavčar:

Povesti.

Pet zvezkov po K 2-40.

priporoča kot

✦ primerno božično darilo ✦

založna knjigarna 3590-7

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

v Ljubljani.

Bogata izbira vse slovenske literature!

1870 Ustanovljeno 1870

Trgovina s perilom in modnim blagom

C. J. HAMANN

priporoča naslednje predmete:

KLOBUKE

volnene, dlakaste, svilene, plišaste za gospode in dečke

iz tovarn ces. kralj. dvornih dobaviteljev

Viljema Plessa na Dunaju in Josipa Pichlerja sinov v Gradcu.

Kravate

(vedno jih je nekaj tisoč v zalogi)

v izberi, okusu in ceni brez konkurence.

Za pošteno postrežbo jamči firma

J. C. HAMANN

na Mestnem trgu št. 8

2975-11

dobavitelj perila c. in kr. Visokosti, raznih častniških uniformiranj, zavodov itd.

Primerna
božična in novoletna

darila

v bogati izbiri
priporoča

Franc Čuden

urar in trgovec

479-54

v Ljubljani

Glavna trgovina:

v Prešernovih ulicah

poleg „Mestne hranilnice“.

Filijalka:

na Glavnem trgu

nasproti rotovža.

Obračajte pozornost!

na krasne briljante v različnih oblikah, na moderne prikladne reči iz china in pravega srebra.

1/3 pod tovarniško ceno

se prodaja še ostalo novo blago, prevzeto od konkurzne mase Drofenika, posebno stenske ure, ure na nihalo, zlate in srebrne damske in moške ure in drugo blago.

Dva ruska ponija

kobilici, mišje barve, po 4 leta stari, po 123 cm visoki, dobro in mirno vozeči, sta naprodaj; poleg tega tudi lepa konjska oprava in prav lepa kočijica.

Ponudbe na: **Franjo Dular,**
Bosn. Gradiška. 3621-3

Klavir ali pianino

dobro ohranjen se kupi proti takojšnji plači.

Naslov pove upravnistiho „Slov. Naroda.“ 3679-2

Priporočam:

doma vkuhane brusnice, doma vkuhane kompote, marmelado iz ribezlja, rudečih jagod in marelic.

Slivovko, najboljšo, ki jo je dobiti.

Marelični destilat!

Vina iz dunajske rotovške kleti.

in vse fino 3597-4

delikatesno in špecerijsko blago,

šampanjec, likerje itd.

Z veseloštopovanjem

FRANJA KHAM

na Miklošičevi cesti.

812-113

Pijte

Klauerjev

Triglav

„najzdravejši vseh likerjev.“

3628-2

Kot božično in novoletno darilo

priporoča Avgust Žgur, posestnik na

Gočah nad Vipavo, izvrsten

pikolit

== iz leta 1887 ==

lastnega naravnega pridelka. Cena ste-

klenici 3 K 50 h, in 7 K. Pri naro-

čitvi več steklenic znaten popust.

3664-2

„Romulus“

napolsvilnat dežnik

s pristnim v blago vkanim napisom

„Romulus“ 3664-2

„Remus“

dežnik iz čiste svile, popolnoma

neotežene. Pristen samo z napisom

„Remus“, vkanim v blago.

Ceno, elegantno, lahko, nepremoč-

ljivo. Se ne trga po gubah.

V Ljubljani jih prodaja samo Josip

Vidmar, izdeovalec dežnikov, Stari

trg.

Tamkaj tudi preoblačijo dežnike z bla-

gom „Romulus“ in „Remus“.

Pravkar izšlo:

Janez Trdina.

Verske bajke, stare in nove.

Bajke in povesti o Gorjancih.

Zbranih spisov knjiga 2. 2-146

Ko je bil začel Trdina v 1. letniku

„Ljubljanskega Zvona“ 1. 1881, priob-

čevati svoje bajke in povesti, je ostrmel

slovenski svet nad bogato zakladnico

domišljije naroda, bivajočega ob do-

lenjskih Gorjancih, začudil pa se je

tudi nad obliko, v kakršni jih je pi-

satelj podajal. Snov, slog, jezik, vse

je bilo pristno narodno. Nabirajoč

narodno blago in priobčujoč ga šir-

šemu svetu, ponarodnel je pisatelj sam

Trdinove spise priporočamo z

mirno vestjo kot najlepši književni

dar, in sicer:

„Bahovi huzarji in Iliri“

broš. 3 K, s poštnino 3 K 20 v.

eleg. vez. 4 K 50 h, s poštnino 4 K 70 h.

Verske bajke in povesti o Gorjancih. I.

broš. 2 K, s poštnino 2 K 10 h,

eleg. vez. 3 K 20 h, s poštnino 3 K 40 h.

Dobiva se v založništvu

Lav. Schwentnerja

v Ljubljani

Prešernove ulice 3.

Jos. Petrič v Ljubljani

Sv. Martina cesta št. 20
tovarna papirnih izdelkov
in tovarniška zaloga papirja

priporoča:

Trgovske in kopirne knjige.

Trgovske ali uradne knjige

po posebnih načrtih s tiskom
ali brez tiska (izvršim v najkrajšem času).

Rubriciran papir in konto korente.

Kartonažo vsake vrste kakor
tudi vsa knjigoveška dela.

Pisemske zavitke
(koverte) in papirno konfekcijo.

Šolske zvezke
priznано najboljši fabrikat.

Največja zaloga vsako-
vrstnega papirja, lepenke
črnila, pečalnega voska,
svinčnikov, peres, gumic
i. t. d.

Trgovske in uradne tiskovine v najokus-
nejši opremi.

Cenilniki, vzorci, proračuni na zahtevo
poštne prosto.

Postrežba najsolidnejša in najcenejša.

3682-1